

BANOVIĆI (SELO) OD OSMANSKOG PERIODA DO DANAS

Sve što ću ovom prilikom pisati o Banovićima odnosi se na današnje najveće i najmnogoljudnije naselje koje se naziva Banovići Selo, a ne na grad Banoviće¹.

Banovići Selo zauzima 20 kilometara kvadratnih površine općine Banovići. Naseljeno je muslimanskim življem, koje živi u mahalama Centar, Nurkovići, Gaj, Kasumovići, Odžak (Bakovići), Brezje, Selo II i Ramići. Nazivi mahala nose imena po većinskim rodovskim zajednicama koje su tu naseljene ili su nekada naseljavali ovo mjesto.

Mahala Centar je najljepša urbana sredina gdje se nalazi skoro cijela infrastruktura ovog mjesta. Tu su prodajni objekti, poligon malih sportova, ambulanta, apoteka i ostali sadržaji. Tu je smješteno najljepše izgrađeno spomen obilježje poginulim braniocima iz ovog mjesta. Ovdje se nalazi veoma lijepa i funkcionalna mjesna džamija čija vitka munara dominira cijelim krajolikom ispod planine Vrane. Tu je smješteno i najveće mjesno mezarje. U istom se nalazi i stećak Božićka Banovića (istina dovezen ovdje prilikom izvođenja rudarskih radova) i po kojem je ovo mjesto dobilo ime. Ovu mahalalu naseljavaju rodovske zajednice Husić, Nurković, Kukić, Hasić, Mešanović i druge.

Mahala Selo II formirana je poslije izvršenih rudarskih radova, i urbanog je tipa. Ovdje se nalaze prostorije i stadion Fudbalskog kluba Vrana. Pored domaćih stanovnika Banovići Sela koji su pomjereni usljed rudarskih radova ova mahala je naseljena stanovnicima iz drugih mjesta općine Banovići. Naseljeno mjesto Odžak naziv nosi još od Osmanskog perioda. Formirano je kao isturena upravna jedinica i bila je naseljena janičarima.* Ova mahala nosi naziv Bakovići najvjerojatnije po mjestu odakle su doselili prvi stanovnici ove mahale. U Osmanskom periodu bila je baština Mehmeda sina Abdulaha u posjedu Balija sina Hizira koji su kao janičari uživali ove zemljišne posjede i ovdje živjeli. Porodice prezimena Modrić, Uščuplić, Lačić, Arnautović, Delić i mnoge druge danas žive u ovom mjestu. Iz ovog mjesta potiče poznati poznavalac islamskih propisa Sulejman ef. Modrić. Radi obavljanja vjerskih potreba ovdje postoji mekteb, a od nedavno lijepo uređen mesdžid.

Mahala Gaj formirana je na mjestima koje je bilo obraslo šumom koja je isječena i očišćena (okrčena). Kao potvrda ovoj tvrdnji bila je šumom obrasla Borovica koja je isječena devedesetih godina iz strateških razloga bivšeg sistema. Danas narod obrađuje pomenutu parcelu. Danas ovo mjesto naseljavaju porodice Numanović, Softić, Kasumović, Avdić, Oručević, Lačić i druge.

Nekada je mahala Brezje bila obrasla listopadnom šumom gdje je preovladavalo drvo breza, po kojem je ovo mjesto dobilo ime. Naseljena je pomjerenim lokalnim zajednicama Tabaković, Lapandić, Lević i drugi usljed rudarskih radova.

Mahala Nurkovići se naslanja jednim dijelom na mahalalu Brezje a drugim na mahalalu Centar. Kroz istu prolazi asfaltni put do Brezija gdje se nalazi i osmogodišnja osnovna škola. Naseljavaju je rodovi Nurković, Avdić, Husić i drugi.

Ramići mahala se nalazi na zapadnom dijelu Banovići Sela i granica je sa mjestom Pribitkovići. Tu je smješteno veoma lijepo Ramičko jezero poznato turističko izletište i kupalište. Iz ovog mjesta potiču poznate ulemanske porodice Mula Hasana ef. Demirovića i njegovih sinova Ibrahim ef. i Husejin ef., koji su imamsku dužnost vršili u staroj džamiji u Banovići Selu. Danas ovdje živi potomci uleme Demirović, a tu su još i porodice Čolić, Kovačević, Durgutović i druge. Od nedavno ovdje se nalazi izgrađen veoma lijep i funkcionalan mesdžid.

U svim naseljenim mahalama u Banovići Selu demografska slika je dosta izmijenjena kao posljedica pomjeranja usljed rudarskih radova ili kao posljedica ekonomske nesigurnosti.

---

¹ Grad Banovići je nastao sa nastankom Rudnika Banovići i formiranje radničkog naselje koje se prvobitno nazivalo Litva, koje su vlasti pedesetih godina prošlog vijeka nazvale Banovići, a dotadašnjem nazivu naselja istog imena dodali Selo (Banovići Selo).

Prema raspoloživim podacima poznato je da je područje općine Banovići bilo naseljeno još u ilirsko doba. Kasnije, usljed raznih historijskih okolnosti i procesa mijenja se etnička slika ovog kraja. Banovići kao najveće mjesto, nosilo je srednjovjekovno ime Drametin (Dramešin) i koga Osmanlije prvi nazivaju Banovići, a imenom Drametin nazivaju nahiju koja broji četrnaest sela.

Koristeći se natpisom sa stećka Božićka Banovića, Drametin (Dramešin) mjesto je bilo banovina u vlasništvu bana. Božićko je potomak bana - banović koji ga je naslijedio.

Koristeći turske popisne deftere tzv. tapu deftere, Adem Handžić navodi: *"Vlasi su te godine (1476/77) bili naseljeni i u selu Drametin /Dramešin/, sjeverozapadno od Zvornika, negdje kod današnjih Banovića. To selo je moralo biti i ranije neki centar, jer su Turci tim imenom nazvali svoju nahiju. Među carske vlahu spadali su i vlasi sela Drametin. Ovi vlasi daju s kuće na kuću po dvije filurije, drugog kuluka ne daju (a brojali su 33 kuće)."*²

U pisanim dokumenima sam naziv Banovići nastao je poslije 1476. godine, a prije 1519. godine, što potvrđuje sumarni popis Zvorničkog sandžaka iz 1519. godine.

Od vremena zauzimanja ovog mjesta od Osmanlija, Banovići zajedno sa Tulovićima, Grivicama, Repnikom, Podgorjem, Milićima i G. Pribitkovićima predstavlja glavninu današnjeg teritorija općine Banovići.

Takođe, koristeći zvanične podatke popisa 1519. godine ovo mjesto je has zvorničkog sandžak-bega, sa prihodom od 2.392 akče (novčana jedinica), a 1533. godine sa prihodom od 4.300 akči, kao timar turskih vojnih posadnika tvrđave Zvornik.³

Naseljavanje vlahu kao pokretne poluvojne skupine imala je za cilj da se na ovom mjestu zadrži, s obzirom da je granica sa Austrijom bila rijeka Spreča sve do propasti srebrničke banovine.

Sumarni popis zvorničkog sandžaka iz 1533. godine, navodi:

/ 325 / Timar kurda serbuljuka – sa drugovima posadnici u tvrđavi Teočak Selo Banovići, pripada Drametinu: ima muslimanskih kuća 4, neoženjenih 2, baština 1, kršćanskih kuća 25, neoženjenih 10 i baština 10.

Prihod 4.300 akči, i to: dio imenovanog 1.500

/326/ Timar Mezida, sina Alija dio sela Banovići, pripada Drametinu, iznos 1.400 akči

/327/ Timar Hamze iz Kalkandelea dio sela Banovići, pripada Drametinu, iznos 1.400⁴

U sljedećem popisu 1548. godine zabilježeno je povećanje broja muslimanskih kuća, uz neznatno smanjenje broja kršćanskih kuća, gdje se navodi: Selo Banovići, pripada Drametinu, kao timar Mehmeda, sina Nasuha, sa prihodom od 5.000 akči, u kojem postoji;

6 muslimanskih kuća, 4 neoženjena muslimana, 2 baštine, kršćanskih kuća je 23, jedan neoženjeni i 11 baština.⁵

Sam popis, pored povećanja muslimanskih a smanjenja kršćanskih kuća, kroz poreske obaveze svih stanovnika, pokazuje razvijenost samog mjesta. Tu se između ostalog navodi da su proizvodili pšenicu, ječam, proso, heljdu, zob, imali su vinograde, sijali lan, bostan, imali dosta voća, bili dobri pčelari, uzgajali stoku itd.

Muslimani navedeni u dvije baštine, plaćali su resmi – čift* feudalni porez, dok su neoženjeni plaćali bennak.⁶

U te dvije muslimanske baštine navode se:

1. Baština Milaka, u posjedu njegova sina Alija, za koju su vezani Timur sin Mehmeda, Hizir sin Abdulaha, Nasuh sin Hizira i Bali sin Iskendera, i
2. Baština Mehmeda sin Abdulaha, u posjedu Turhana, gdje žive Ferhad sin Radonje, Hasan sin Vučkov, Bali sin Borkov i Bali sin Hizira, koji su bili neoženjeni.

² Adem Handžić, Tuzla i njena okolina u XVII vijeku, Sarajevo 1976. godine

³ Adem Handžić, Dva popisa zvorničkog sandžaka 1519 i 1533. godina, Sarajevo, 1986. godine, str. 32

⁴ isto 2, str. 189

⁵ isto 3 /popis zvorničkog sandžaka 1548. godine, rukopis Medžide Selmanović/

⁶ isto⁵

* resmi-čift je feudalni porez koga su plaćali odrasli oženjeni Muslimani i iznosio je 22 akče, dok je bennak iznosio 12 akči i plaćali su ga neoženjeni muslimanski mladići. Ispendža je feudalni porez koga su plaćali nemuslimani.

Baština Mehmeda sina Abdulaha, pokazuje da je Mehmed novi muslimani da je ime oca prikrio, i naveo Abdulah (Božiji rob), što je bila česta praksa, radi prikrivanja kršćanskog imena oca i stvarnog porijekla.

Na ovom području nalazio se i čifluk Medak, zajedno sa Jelaškovim poljem, koje su u vlasništvu Novila Balijsa, a drže ih njegovi sinovi Jahja i Velija, na osnovu hudžeta * kadije Srebrenica, od ušura i solarija, sa prihodom od 100 akči.⁷

Za vrijeme Osmanske uprave Banovići se još pominju 1750. godine gdje se dūže na ime poreza tuzlanskom kadiluku u iznosu od 5.478 groša, kao i 1755. godine na ime popravke tuzlanske tvrđave za iznos od 11.550 groša.⁸

Godine 1711. Banovići su bili spahijski posjed spahije Abdulaha-muteferida bosanskih teftera, sa prihodom od 6.000 akči.⁹

Na osnovu razrezanih poreza i obaveza, vidljivo je narastanje i veličina muslimanske zajednice koja je živjela na ovim prostorima.

Upravna podjela banovičkog područja kroz cijeli period austrougarske uprave je ista kao i u posljednjim godinama Osmanske uprave, bili su džemat kome su pripadali Banovići Mjesto, Grivice, Milići, Podgorje, Pribitkovići, Repnik i Tulovići. Prve godine po dolasku u Bosnu i Hercegovinu, austrougarske vlasti su izvršile popis žiteljstva i kuća 1879. godine. Za Banovići Mjesto navode, da postoji muslimanskih kuća 76, u kojima živi 190 ženskog i 191 muškog stanovništva, odnosno da ukupno postoji 381 stanovnik i svi su muslimani kao i da u svakoj kući živi više od pet članova.¹⁰

Godine 1885. Banovići su džemat kome pripadaju sela Banovići, Grivice, Milići, Podgorje, Pribitkovići, Repnik i Tulovići. Popis navodi da je ukupno bilo 85 kuća u kojima je živjelo 418 muslimanskog stanovništva, od toga 116 težaka i 302 slobodna seljaka. Kao što je vidljivo zabilježeno je povećanje za 37 stanovnika ili 9,71% u odnosu na popis 1879. godine.¹¹

Deset godina nakon posljednjeg popisa, odnosno 1895. godine izvršen je novi popis koji navodi: Banovići su džemat koji pripada seoskoj općini Puračić. Džemat Banoviće sačinjavaju Banovići, Grivice, Milići, Podgorje, Pribitkovići, Repnik i Tulovići. Mjesto Banovići sačinjavaju sela (mahale) Cigani, Demirovići, Jukići, Nurkovići i Odžak (Bakovići). I u ovom periodu u odnosu na prethodni zabilježeno je povećanje za 68 stanovnika i 14 naseljenih kuća. U 98

⁷ sve podatke vezane za popis 1548. godine, dobio sam od Medžide Selmanović iz Sarajeva Nemuslimani koji su 1548. godine živjeli u Banovićima su: Anko sin Markov, Vuk sin Markov, Nemuslimanske baštine su;

- 1.baština Radoja, u posjedu Turka sina Radina, Miloš sin Dobrašina,
- 2.baština Vučihne, u posjedu Sefera,
- 3.baština Ostoje, u posjedu Radovsa, Martin sin Petra, Đuro sin Vladisava, Radosav sin Miloja, Andrija sin Radosava, Blaž sin Ivana, Radovan sin Miladina, Vukman sin Božidara,
- 4.baština Tvrdkov, u posjedu Davuda sina Alija, Radinko sin Vučihne, Mihajl sin Radinkov,
- 5.baština Ivana, u posjedu Ferhada njegova sina, Đurko sin Miloja, Miloš sin Vučihna,
- 6.baština Šimuna, u posjedu Mehmeda njegova sina,
- 7.baština Radoša, u posjedu Radina njegova sina, Vukman sin Radinov,
- 8.baština Ivana sin Vukadina, u posjedu Ivana sin Janoša,
- 9.baština Ismaila, u posjedu Antuna,
- 10.baština Radoja, u posjedu Đurova njegova sina,
- 11.baština Balabana, u posjedu Vukoja sin Hasana, Luka sin Mihajla,
- 12.baština Hizira, u posjedu Grgur sin Mihajla, Radosav sin Antuna,
- 13.baština Ivana, u posjedu Balijsa sin Ferhada,
- 14.baština Hizira, u posjedu stanovnika sela,
- 15.baština Božička, u posjedu Milovana,
- 16.baština Radmila sin Budisava, u posjedu Velija,
- 17.baština Tolića, u posjedu Vukoja,
- 18.baština Radoja, u posjedu stanovnika sela,
- 19.baština Đurađa, u posjedu Ivana sin Đurova-primićur /stariješina vlašskog sela/ * hudžet /t/- sudsko šerijatski protokol

⁸ Grupa autora, Banovići i okolina, 1961. godine, str. 19-22

⁹ Vl. Skarić, Popis bosanskih spahija 1711 /1123. h.g.), GZM XLII.2, 1930. str. 84

¹⁰ Popis žiteljstva u BiH, 16. juna 1879. godine

¹¹ Austrougarski popis žiteljstva i mjesta u BiH od 1885. godine

muslimanskihkuća živi 482 muslimana, dok u jednoj srpskoj kući žive 4 Srbina. Isti popis po prvi put navodi da ovdje postoji džamija i mekteb.¹²

Četvrti po redu popis stanovništva u Bosni i Hercegovini, izvršen je 1910. godine. U tom popisu pored ostalog navodi se da su *Banovići prvi put seoska općina*, kojoj pripadaju džemati Banovići, Grivice, Milići, Podgorje tursko, Pribitkovići, Repnik, Tulovići i Željova.

U mjestu Banovići postoji 110 kuća, i to 108 naseljenih i dvije nenaseljene. Od ukupno 492 stanovnika, muslimanskog stanovništva je 489 (271 muškog i 218 ženskog stanovništva) i srpskog stanovništva je 3 (1 muško i 2 ženska). Svi stanovnici Banovića su slobodni seljaci od kojih je 105 glava porodica i 386 članova.¹³

Najslikovitiji pregled stanja muslimanskog stanovništva u Banovići Selu u vrijeme cijelog austrougarskog perioda od 1878. do 1910. godine, može se prikazati tabelarno.

r/b	Godina popisa	broj kuća	muški	ženski	Musl.	Srba	Ukupno
1.	1879.	76	191	190	381	-	381
2.	1885.	85	217	201	418	-	418
3.	1895.	101	254	232	482	4	486
4.	1910.	110	272	220	489	3	492

Statistički podaci – popis stanovnika u Banovići Selu

Analizirajući rezultate popisa stanovništva u vrijeme austrougarske uprave, evidentno je povećanje broja stanovništva. Tako u drugom popisu 1885. godine povećanje iznosi za 37 stanovnika ili 9,71%.

U popisu izvršenom nakon deset godina 1895. godine, zabilježeno je povećanje od 16,27% ili za 68 stanovnika, da bi u posljednjem popisu 1910. godine zabilježeno povećanje za 6 stanovnika ili 1,23%. Ukupno povećanje stanovništva od 1879. do 1910. godine je 111 stanovnika ili 22,56%.

Stanovništvo Banovića bavilo se poljoprivredom i stočarstvom, što imamo potvrdu izvršenih popisa stoke iz 1895. i 1910. godine, što najbolje odlikava priložena tabela

Godina popisa	konji	goveda	koze	ovce	pčelari	košnice	koke	bibe
1895.	65	555	69	61	10	98	-	-
1910.	57	598	234	45	13	57	394	62

Statistički podaci - popis stoke u Banovići Selu¹⁴

¹² Austrougarski popis žiteljstva u BiH od 22.05.1895. godine

¹³ Popis žiteljstva u BiH, 1910. godine

¹⁴ Austrougarski popis stoke u BiH, 1895. i 1910. godine

Banovići kao najveće i najrazvijenije mjesto cijelog kraja, na osnovu popisa iz austrougarskog perioda bilo je seoska općina-muhtarija 1910. godine sa muhtarom na čelu (muhtar je bio na čelu muslimanske općine, a na čelu nemuslimanske bio je knez).

Kada je tačno došlo do uspostave seoske općine Banovići, nije se moglo utvrditi, mada je sasvim sigurno da je to bilo između 1907. i 1910. godine do kada je završeno uspostavljanje seoskih općina u Bosni i Hercegovini. Kada uvažimo ovu činjenicu potpuno je jasno što se 1910. godine prvi put prilikom popisa stanovništva *Banovići pominju kao seoska općina*.

Po popisu izvršenom 31.01.1921. godine se navodi, da na banovićkom području ima 1.977 stanovnika, koga čine 1.850 muslimana i 127 Srba.¹⁵

Deset godina nakon prvog popisa, izvršen je popis kuća i stanovništva u Bosni i Hercegovini 31.03.1931. godine. Za općinu Banovići se navodi da postoji 806 kuća za stanovanje, 10 ostalih zgrada. U 814 domaćinstava živi 3.892 stanovnika, od kojih je 2.084 muškog i 1.808 ženskog stanovništva.¹⁶

Pored iznesenih podataka o izvršenim popisima stanovništva općine Banovići, popis pokazuje kontinuitet postojanja općine Banovići, od popisa 1910. do 1931.godine kada su 08. novembra 1931. godine, održani i izbori za općinsko vijeće Banovići. *

Pored izbora članova Općinskog vijeća Banovići, navodi se i slijedeće:
*“Načelnik općine Banovići bio je Šaban Mujkić iz Grivica, bilježnik je bio Čamrković Redžo“, dok je imam matičar bio Emin ef. Avdić iz Grivica.*¹⁷

Prvo općinsko vijeće, kako navodi Nuraga Softić koristeći se privatnom evidencijom, postojalo je u periodu 1931-1935. godina, i brojalo je 13 vijećnika.¹⁸ Općinsko vijeće svoje sjednice je održavalo svake sedmice i to srijedom. I zgrada općine je bila u Banovići Selu zvala se beledija, a bila je smještena u kući Osmana Husića (Bašića).

Članovi tog općinskog vijeća bili su:

1. Ibrahim Hasić iz Banovića (sela),
2. Suljo Zrnanić iz Tulovića,
3. Fadil Avdić iz Banovića (sela),
4. Atif Hasić iz Banovića (sela),
5. Alija Mujić iz Mrljevića,
6. Memiš Hasić iz Banovića (sela),
7. Omer-hodža Softić iz Podgorja,
8. Šaban Mujkić iz Grivica,
9. Ibro Rahmanović iz Repnika,
10. Meho Nurković iz Banovića (sela),
11. Sreski načelnik
12. Vijećnik nepoznat
13. Vijećnik nepoznat

¹⁵ Popis stanovništva u BiH, od 31.01.1921. godine

¹⁶ Popis stanovništva u BiH, 31.03.1931. godine

* Uspostava općine Banovići nije izvršena do 1928. godine, nego je to izvršeno 1931. godine zbog političkih previranja u Kraljevini SHS i kraljevog puča i uspostave Kraljevine Jugoslavije.

¹⁷ Časopis „Narodno jedinstvo“ iz 1930/31. godine, str. 409

U istom časopisu na str. 496 se navodi postojanje imama matičara u bližem okruženju banovićkog područja i to:

- Emin ef. Avdić iz Banovića,
- Ahmed ef. Čokić iz Bašigovaca,
- Emin ef. Ćosičkić iz Puračića,
- Ibrahim ef. Imamović iz Lukavca,
- Mehmed ef. Imamović iz Turije,
- Salih ef. Kamberović iz Priluka,i
- Muhamed ef. Žabić iz Đurđevika

¹⁸ Nuraga Softić, Podgorje, Banovići, 2006. godine, str. 8. Isti autor još navodi da je načelnik općine bio Omer-hodža Softić iz Podgorja, a sekretar općine bio Kasumović Osman iz Poljica. Na osnovu naprijed navedenih činjenica u časopisu „Narodno jedinstvo“ Omer-hodža Softić mogao bi biti samo predsjedavajući Općinskog vijeća i zamjenik načelnika općine.

Drugi po redu izbori su održani 05. maja 1935. godine za izbor narodnih poslanika u Narodnu skupštinu Kraljevine Jugoslavije. Na osnovu održanih izbora za izbor narodnih poslanika za Narodnu skupštinu Kraljevine Jugoslavije se navodi da:

„...na banovićkom području postoji 743 birača sa pravom glasa, od kojih na izbore je izašlo 643 glasača „i da je svoj glas dalo:

- 1. za Dr. Mehmeda Spahu 539 glasača, i*
- 2. za Dr. Avdu Hasanbegovića 104 glasača“* ¹⁹

Austro-ugarske vlasti su 1889. godine izvršile katastarski popis kuća za naseljena mjesta koja pripadaju općini Banovići, i za Banovići mjesto navode da postoji 85 kuća i jedan mekteb. Od ukupnog broja kuća njih 79 pripada muslimanskom narodu dok pet kuća pripada srpskom narodu.

---

¹⁹ Kraljevina Jugoslavija, Statistika izbora narodnih poslanika za Narodnu skupštinu Kraljevine Jugoslavije, održanih 05. maja 1935. godine, str. 45

Häuser-Verzeichniß

der obangeführten Katastral-Gemeinde

Haus-Nr.	Name des Hauseigentümers	Anmerkung
1	Abraham Colic	
2	Rahima Dugutovic, minderjährig	
3	Mustafa Meharem, Hasan, Durdija, Stajica Hatic	
4	Mustafa Pealic	
5	Stija Pealic	
6	Osman und Charif Pealic	
7	Osman Kovacevic	
8	Abraham Penirovic et Comorten	
9	Osman, Stija und Mehmed Osmanovic	
10	Osman Lapendic	
11	Abraham Lapendic	
12	Salih Lapendic	
13	Osman Lapendic	
14	Abraham Mestanovic et Comorten	
15	Mehmed Colic	
16	Mustafa Zukic	
17	Osman Camic	
18	Hadil Sumic	
19	Musejir Sumic	
20	Osman Levic et Comorten	
21	Mehmed Levic	
22	Mustafa und Fatima Levic	
23	Salih Serajlic et Comorten	
24	Mustafa Vrbic	
25	Abraham Tabakovic	
26	Musejir Tabakovic	
27	Osman und Fatima Vrbic	
28	Mehmed und Abraham Mestanovic	

Broj	Ime i prezime	Zanimanje
29	1. Osman Hasić	
30	2. Mustafa Hasić	
31	3. Hasić Tabaković	
32	4. Suljiman Hasić	
33	5. Mustafa Hasić et Comenčan	
34	6. Husin Hasić et Comenčan	
35	7. Alija Hasić	
36	8. Mehmed Hasić	
37	9. Mustafa Hasić	
38	10. Mehmed i Mustafa Hasić	
39	11. Hasić Hasić	
40	12. Mehmed Hasić	
41	13. Husin Hasić	
42	14. Hojra Hasić, uata Tabaković	
43	15. Mustafa, Haskun, Hala, Fatma Hasić	
44	16. Ibrahim, Sinica i Hojra Hasić	
45	17. Hasić Hasić et Comenčan	
46	18. Mehmed, Husin, Ibrahim Hasić	
47	19. Hasan Hasić	
48	20. Halida i Hojra Hasić	
49	21. Hasić Hasić	
50	22. Halida i Hojra Hasić	
51	23. Mustafa Hasić	
52	24. Hasić Hasić	
53	25. Mehmed Hasić	
54	26. Hasić Hasić	
55	27. Suljiman Hasić	
56	28. Ibrahim Hasić	
57	29. Zulijha Hasić, uata Hasić	
58	30. Osman i Alija Hasić	
59	31. Hasan Hasić	
60	32. Ibrahim i Hasić Hasić	
61	33. Hasić Hasić	
62	34. Mustafa Hasić	
63	35. Hasan Hasić	
64	36. Mehmed, Hasić i Halida Hasić	

Ukoliko analiziramo ovaj popis, zapaziti ćemo da danas u Banovići Selu, nema ni jedne srpske kuće, kao i da je nestalo, izumrlo ili se raselilo muslimanskih porodica koje nose prezimena; Jukić, Šumić, Sarajlić, Merdanović, Čamić, Memić, Huskić, Mulavdžić, Hodžić i Kovačić.²⁰

Istina, i danas stariji narod još uvijek naziva mahala Jukići, mahala Šumići i mahala Čamići kao spomen na narod koji je u njima živio, a koje danas naseljavaju narodi koji se drugačije zovu.

U Bakovićima, Aliju Oručevića narod je nazivao Alija Kovačić i najvjerojatnije je, da je on potomak Kovačića koji su živjeli u Bakovićima prije više od stotinu godina.

Poslije završetka II svjetskog rata u izvršenim popisima stanovništva za Banoviće pokazuje slijedeće podatke:

- po popisu izvršenom 15. Marta 1948. godine u Banovićima se nalazi 131 porodica sa ukupno 730 stanovnika od kojih je 366 muškog i 364 ženskog stanovništva²¹
- popis izvršen 31. Marta 1953. godine za ovo mjesto navodi da broji 186 porodica u kojima živi 1014 stanovnika²²
- 1961. godine je bilo 1372 stanovnika,
- 1971. godine je bilo 1934 stanovnika, i
- 1991. godine je bilo 3353 stanovnika.

Po posljednjem popisu koji je izvršen od 01. do 15. Oktobra 2013. godine u Banovići Selu ima 826 domaćinstava sa ukupno 2549 stanovnika. Analizirajući rezultate posljednjeg popisa može da se uočiti da se ovdje nalazi manje 804 stanovnika u odnosu na popis 1991. godine, što nam daje za pravo da popis nije urađen kvalitetno. U prilog ovoj činjenici ide u prilog intenzitet izgradnje novih stambenih jedinica. Narastanjem muslimanske zajednice imali su izgrađenu džamiju i mekteb.

---

²⁰ Katastarski popis kuća u Banovići Selu, izvršen 05. decembra 1889. godine Katastarski popis kuća 1889. godine

²¹ Federativna Republika Jugoslavija, Savezni Zavod za statistiku i evidenciju, Beograd 1951. godina Knjiga I Konačni rezultati popisa stanovništva od 15. marta 1948. godine

²² Narodna Republika Bosna i Hercegovina, Zavod za statistiku-Imenik naseljenih mjesta NR Bosne i Hercegovine, Sarajevo 12.07.1955. godine. Ovaj popis navodi sledeća naseljena mjesta sa brojem stanovnika, i to; Brezja naselje 9 porodica i 59 stanovnika, Jukići mahala 19 porodica sa 98 stanovnika, Kasumovići 13 porodica 79 stanovnika, Kukići 17 porodica 106 stanovnika, Nurkovići 40 porodica sa 248 stanovnika, Odžak 53 porodice sa 206 stanovnika, Ramići 17 porodica i 114 stanovnika i Tabakovići 18 porodica i 104 stanovnika.

Tradicija

